

MIFÉLE SZÓ?

Mi az még, ami visszahívna?
Milyen varázslat?
Miféle szó?

Isten? A Sátán? (hány neve van még?)
Szirénének? Mélybe hívó?
Égő hús? Kőcsipkék? Tornyok?
A végsóhaj? Az elhaló?
Lakatlan, puszták halott csöndje?
Mindig és soha.
Mindenütt. Seholsem.
Fordul az év. - Szakad a hó.

Németh István Péter A GYORSFÉNYKÉPEKBŐL

Kamasz szerelmünk lánggal égett,
és ég felé vadul úgy
szökdeltünk, mint bozóttűzben
a kerge kis kenguruk.

∴

Nevetséges, milyen magam vagyok.
És az is, hogy úgy rogyok térdre már,
ahogy terhével csak a földre,
Ura előtt egy vén dromedár.

∴

(Egy bordaloskönyv záróverse)

tolvajt a kertből el nem ijeszt már
úrleányt sem pirongat priápuszi ékem
részeg röhinccsel döntöttek ide
le a gazba egy szüreten még régen

így mered mennynek azóta is dárdám
de álmod gyakorta belébotolhatott
mivel hajnalonként merő lucsok a búbja
zuzmarát lelsz rajta meg hűvös harmatot

∴

vitte szép titkát vitte a szívem
városod utcáin menve
és terhétől volt boldog mint Jézus
virágvasárnapi vemhe

(Vadgesztenye)

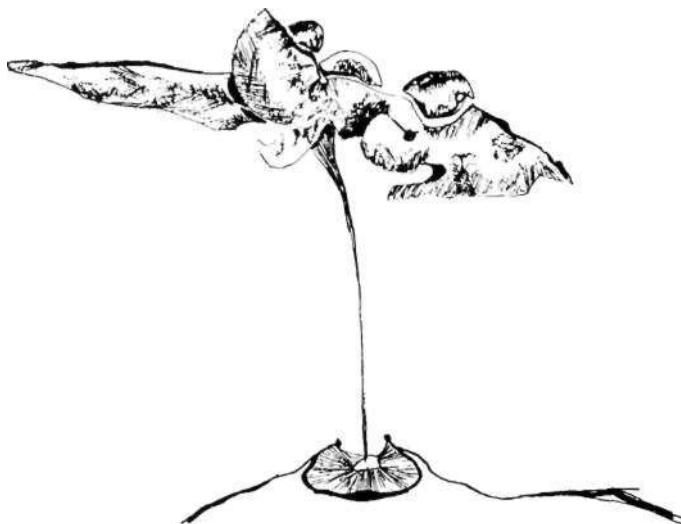
hóban s fagyban egész télen ablakom
előtt ácsorogtál eddig
bütykös nagylábujjad szétrojtolta
a fűből való deres fuszeklit

Barna T. Attila

SZISZEGVE MEGLAPUL

Sziszegve meglapul a táj,
a tó sebzett madár,
verdesnek véres szárnyai,
nézd birodalmadat,
a gyermekkor végtelen, szabad
birodalmát, ahol
vívta sok győztes, nagy csatát,
az árnyak gyűlő csapatát,
buzgó szél lohol,
jajgatva dől a fű,
az alkonyat rabol,
távol füstökként borzonganak
a hegyek, s eloszlanak,
villogó pengéit elejtve
nenekül a sás.

Add meg magad!

Pátkai Ervin tusrajza